

במדינה

(המשך מעמוד 32)

עור של כבש, החל לוקח את מישרתו ב- רצינות. לא הסתפק בשתיית חצי קפה חצי תה. זילכה עבר על מיסמכים, ואף תבע תשובות. במלחמתו, לא היסס אפילו, כי מוצא אחרון, להדליף לעיתונות על ליקויים. דפיקה ב 10 ל 7. לפני כחמש שנים החליטו האחראים להגיב. ההזדמנות: כאשר העבירו את ניקוד דרגות העובדים לבסיס חדש. לזילכה, שהיה אז בדרגה של חמש פלוס, הוענקו 32 נקודות — למרות שדרגה זו מקבילה ל-34 נקודות. הפרש: 70 לי- רות לחודש.

כל תביעותיו של זילכה לתיקון העול לא הועילו. עם השנים, הועלו דרישותיהם של עובדים שונים — אך לא של זילכה. לא פעם נאמר לו בפירושי: „בבקשה. תע- בור לתפקיד אחר — תקבל את ההעלאה.“ אך לואת — לא הסכים זילכה. ב-13 ל- חודש זה, כאשר זכה בתשובה שלילית פעם נוספת, הודיע זילכה כי הוא פותח בשביתה.

לא אתן להם התענוג. שלושה ימים נמשכה שביתתו — עד שקיבל מכתב, העשוי לשמש דוגמה ליחסי העבודה בי- מועצת הפועלים:

„הגני להודיעך בזאת כי אנו רואים בי- שביתה פרטית שהודעת לנו עליה תופעה חמורה ביותר במוסד הסתדרותי.

„הגני להודיעך כי תנוכה ממשכורתך תמו- רה בעד הימים שבהם אינך עובד.

„כמו כן הגני להודיעך כי אם תמשיך בשביתתך נדון בפיטורין מהעבודה.“ על החתום — א. אלכס, מוזכר המועצה. אמר השבוע זילכה: „לזה הם רק מצ- פים. שיוכלו לפטר אותי. אני לא אתן להם את התענוג הזה.“ בניגוד לכל עובד אחר במדינה, לא זכה להגנה מפני שוברי שבי- תתו. ביום הראשון שעבר הוא חזר ל- עבודתו.

היתה זו רק נסיגה טאקטית. הוא לא חשב כלל להיכנע. במכתב התשובה שלו למוכיר מועצת הפועלים, הודיע על ה- שלב הבא: פנייה לבית-הדין של ההס- תדרות.

צה"ל

גרמניה

ב, כלא 6?!

לפני שהושלך לכלא 6, בית-הסוהר ה- צבאי , היה שלמה חרד (32) גבר בריא ומלוא-און, בעל פרופיל 79, שהשת- כר יפה, למחיתו בעבודתו כצבעי, עמד להתחתן בקרוב.

לאחר 45 יום בכלא המפורסם, יצא מ- שם שלמה כשהפרופיל הרפואי שלו 21, הוא אינו עובד, אינו מסוגל לעמוד על רגליו, ושבור כולו.

קצת מטושטש. שלמה, יליד תימן, תושב ראשון-לציון נעצר ביולי האחרון על-ידי המשטרה הצבאית לאהר שלא התיי- צב למילואים. לדבריו — לא קיבל כלל את הצו. „אני עובד רוב הזמן מחוץ ל- עיר“, סיפר, וייתכן שהילדים הוציאו לי את הצו מהתיבת-דואר.

הוא נשפט, נידון ל-45 יום מאסר, נשלח לכלא 6.

מספר הוא על הקורות אותו שם: כשהגעתי התיישבתי כמו כולם על ה- ריצפה, מחכה להוראות. נכנס סגן-מישנה בשם אריה, קרא הקשב. התבלבלתי, כ- הייתי קצת מטושטש, אז לא קמתי. מיד הכניסו אותי לצינוק.

זריקה בגב, והתעלפתי. בחא היה רק דלי יומיים התאפקתי ולא עשיתי צרכי, אבל אף אחד לא בא להוציא אותי ל- שירותים. דפקתי בדלת וביקשתי שיוציאו אותי. באו סוהרים, קשרו לי את הידיים באווקים, מאחורי הגב.

אחרי עשרים יום הוציאו אותי מהצינוק. הליתי כמו חיה. צעקתי שאני לא בגרמניה, שמחזיקים אותי כמו במחנה ריכוז. תפשו אותי, עשו לי זריקה בגב. התעלפתי.

כשנגמרה לי תקופת המעצר, הביאו או- תי לבית-חולים רמב"ם, אמרו לי תחתום. אמרתי על מה לחתום? אמרו תחתום ודי. חתמתי. אתריכך התכרר שהורידו לי את הפרופיל מ-97 ל-21.

עכשיו אני כל הזמן בדיכאון: לא יכול לעמוד על הרגליים, לא עובד. לא מסוגל לתמוך באמי יותר.

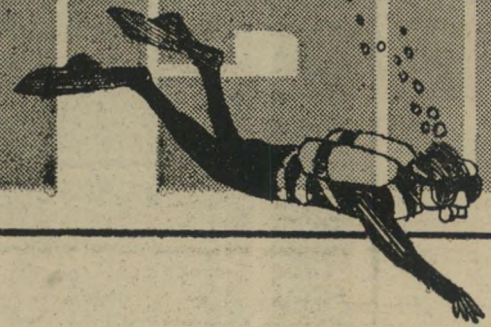
אפילו למילואים אני לא יכול יותר ללכת.

דודו-9-1953

ועד

(מהחרמון עד שארם א שיח)
עם אגד

הסרט השובר את שיאי הקופה בארה"ב ובאירופה

הבלשים מגיעים להארלם!

גודפרי קמברגי

רימונד סט זק

"COTTON COMES TO HARLEM"

יארון חתים" אד ו"חוכר הקברים" ג'ונס, היום שני בלשים שאיש אינו יכול לאהוב אותם מלבד אולי האמא שלהם.

הצגת בכורה ארצית השבוע בקולנוע „בן-יהודה" תיא

